

PROCEDURY POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELI I METODY WSPÓŁRACY SZKOŁY Z POLICJĄ W SYTUACJACH ZAGRZENIA MŁODZIEŻY DEMORALIZACJĄ I PRZESTĘPCZOŚCIĄ W GIMNAZJUM NR 2 W MIELCU

SPIS TREŚCI:

1. Działania interwencyjne

- a. w przypadku uzyskania informacji, że uczeń który, nie ukończył 18 lat, używa alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawia nierząd, przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji.
- b. w przypadku gdy nauczyciel podejrzewa, że na terenie szkoły znajduje się uczeń będący pod wpływem alkoholu lub narkotyków.
- c. w przypadku, gdy nauczyciel znajduje na terenie szkoły substancję przypominającą wyglądem narkotyk.
- d. w przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyk.
- e. w przypadku, gdy uczeń jest sprawcą czynu karalnego lub przestępstwa.
- f. w przypadku, gdy uczeń stał się ofiarą czynu karalnego.

2. Procedury postępowania w przypadku wagarów:

- w przypadku, gdy uczeń odmawia spełniania obowiązku szkolnego.
- w przypadku kilkakrotnego opuszczania przez ucznia tego samego przedmiotu.

3. Procedura kierowania uczniów na zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze.

4. Procedury postępowania w sytuacji, gdy uczeń stał się ofiarą wypadku.

5. Procedury postępowania wobec ucznia znajdującego się w trudnej sytuacji materialnej.

6. Procedury postępowania wobec ucznia biorącego udział w bójce.

7. Procedura rozpoznawania środowiska ucznia.

8. Procedura postępowania wobec ucznia podejrzanego o kradzież.

9. Procedura postępowania wobec ucznia przejawiającego zachowania agresywne.

10. Procedura postępowania w przypadku, gdy uczeń jest zdolny.

11. Procedura postępowania w przypadku, gdy uczeń ma trudności w nauce.

12. Procedura postępowania w przypadku, gdy uczeń jest chory.

13. Procedury postępowania w sytuacji nagminnego usprawiedliwiania przez rodziców pojedynczych godzin lekcyjnych.

TREŚĆ PROCEDUR POSTĘPOWANIA

1. Działania interwencyjne

a). W przypadku uzyskania informacji, że uczeń który, nie ukończył 18 lat, używa alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawia nierząd, bądź przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji

1. Nauczyciel powinien przekazać uzyskaną informację wychowawcy klasy.
2. Wychowawca informuje o fakcie pedagoga szkolnego i dyrektora szkoły.
3. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców (prawnych opiekunów) ucznia i przekazuje im uzyskaną informację. Przeprowadza rozmowę z rodzicami oraz z uczniem, w ich obecności. Ze spotkania sporządza notatkę, którą podpisują wszystkie osoby w niej uczestniczące.
4. W przypadku potwierdzenia informacji, zobowiązuje ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, rodziców zaś do szczególnego nadzoru nad dzieckiem. W toku interwencji profilaktycznej może zaproponować rodzicom skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki i udział dziecka w programie terapeutycznym.
5. Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a nadal z wiarygodnych źródeł napływają informacje o przejawach demoralizacji ich dziecka, dyrektor szkoły pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny lub policję (specjalistę ds. nieletnich).
6. Podobnie w sytuacji, gdy szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej środki oddziaływań wychowawczych, (rozmowa z rodzicami, ostrzeżenie ucznia, spotkania z pedagogiem, psychologiem, itp.), a ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów, dyrektor szkoły powiadamia sąd rodzinny lub policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tych instytucji.
7. Jeżeli zachowania świadczące o demoralizacji przejawia uczeń który ukończył 18 lat, a nie jest to udział w działalności grup przestępczych czy popełnienie przestępstwa, to postępowanie nauczyciela powinno być określone przez wewnętrzny regulamin szkoły.

8. W przypadku uzyskania informacji o popełnieniu przez ucznia, który ukończył 17 lat, przestępstwa ściganego z urzędu lub jego udziału w działalności grup przestępczych, zgodnie z art. 304 § 2 kodeksu postępowania karnego, dyrektor szkoły jako przedstawiciel instytucji jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym prokuraturę lub policję.

b). W przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że na terenie szkoły znajduje się uczeń będący pod wpływem alkoholu lub narkotyków.

1. Nauczyciel powiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy i pedagoga.
2. Odizolowuje ucznia od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego; stwarza warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie ani zdrowie.
3. Wzywa pogotowie w celu stwierdzenia stanu trzeźwości lub odurzenia, ewentualnie udzielenia pomocy medycznej.
4. Zawiadamia o tym fakcie dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Sporządza notatkę o przekazaniu rodzicom dziecka, będącego pod wpływem środków odurzających (notatkę podpisują rodzice)
5. Gdy rodzice/opiekunowie odmówią odebrania dziecka lub kontakt z nimi jest niemożliwy, o pozostaniu ucznia w szkole, czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia albo przekazaniu go do dyspozycji funkcjonariuszom policji - decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia ucznia i w porozumieniu z dyrektorem szkoły/placówki.
6. Dyrektor szkoły zawiadamia najbliższą jednostkę policji, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu odmawiają przyjęcia do szkoły lub kontakt z nimi jest niemożliwy, a uczeń jest agresywny bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorznięcia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób.
7. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości, policja ma możliwość przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień albo do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych - na czas niezbędny do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin). O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/opiekunów oraz sąd rodzinny, jeśli uczeń nie ukończył 18 lat.
8. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 lat) znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie szkoły lub podczas zajęć i imprez organizowanych przez szkołę to dyrektor szkoły ma obowiązek powiadomienia o tym policji (specjalisty ds. nieletnich) lub sądu rodzinnego.
9. Spożywanie alkoholu na terenie szkoły przez ucznia, który ukończył 17 lat, stanowi wykroczenie z art. 431 ust. 1 Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Należy o tym fakcie powiadomić policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tej instytucji.

c). W przypadku, gdy nauczyciel znajduje na terenie szkoły substancję przypominającą wyglądem narkotyk.

1. Nauczyciel zachowując środki ostrożności zabezpiecza substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem do czasu przyjazdu policji, próbuje (o ile to jest możliwe w zakresie działań pedagogicznych) ustalić, do kogo znaleziona substancja należy.
2. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora szkoły i wzywa policję.
3. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i przekazuje informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

d). W przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyk.

1. Nauczyciel w obecności innej osoby (wychowawca, pedagog, dyrektor, itp.) ma prawo żądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni (we własnej odzieży), ewentualnie innych przedmiotów budzących podejrzenie, co do ich związku z poszukiwaną substancją. Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia - jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji.
2. O swoich spostrzeżeniach powiadamia dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawienia.
3. W przypadku, gdy uczeń, mimo wezwania, odmawia przekazania nauczycielowi substancji i pokazania zawartości teczki, dyrektor szkoły wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezioną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.
4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel, po odpowiednim zabezpieczeniu, wzywa policję, której przekazuje substancję. Wcześniej próbuje ustalić, w jaki sposób i od kogo, uczeń nabył substancję. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń, wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

UWAGA:

Zgodnie z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii - w Polsce karalne jest:

- posiadanie każdej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych;
- wprowadzanie do obrotu środków odurzających;
- udzielanie innej osobie, ułatwianie lub umożliwianie ich użycia oraz nakłanianie do użycia;

☐ *wytwarzanie i przetwarzanie środków odurzających.*

Każde z wymienionych zachowań jest czynem karalnym w rozumieniu przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, jeśli sprawcą jest uczeń, który ukończył 13 lat, a nie ukończył 17 lat. Z przestępstwem mamy do czynienia jeżeli któryś z wymienionych czynów popełni uczeń po ukończeniu 17 lat. W takiej sytuacji mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego. Jeżeli przestępstwo ma miejsce na terenie szkoły, należy wezwać policję.

W każdym przypadku popełnienia czynu karalnego przez ucznia, który nie ukończył 17 lat, należy zawiadomić policję lub sąd rodzinny, a w przypadku popełnienia przestępstwa przez ucznia, który ukończył 17 rok życia, prokuratora lub policję.

e). Postępowanie wobec ucznia - sprawcy czynu karalnego lub przestępstwa.

1. Niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły i pedagoga.
2. Ustalenie okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia.
3. Przekazanie sprawy (o ile jest znany i przebywa na terenie szkoły) dyrektorowi szkoły, lub pedagogowi szkolnemu pod opiekę.
4. Powiadomienie rodziców ucznia-sprawcy.
5. Niezwłoczne powiadomienie policji
6. Zabezpieczenie ewentualnych dowodów przestępstwa lub przedmiotów pochodzących z przestępstwa i przekazanie ich policji.

f). Postępowanie nauczyciela wobec ucznia, który stał się ofiarą czynu karalnego.

1. Udzielenia pierwszej pomocy (przedmedycznej) przez higienistkę a w przypadku jej nieobecności wezwanie pogotowia.
2. Niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły,
3. Powiadomienie rodziców ucznia,
4. Niezwłoczne wezwanie policji w przypadku, kiedy istnieje konieczność profesjonalnego zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia.

3. Procedura kierowania uczniów na zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 stycznia 2003r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2003r., Nr 11, poz. 114)

1. Na zajęcia uczniowie kierowani są przez pedagoga na wniosek nauczyciela właściwych zajęć edukacyjnych.
2. Zajęcia prowadzone są przez nauczyciela właściwych zajęć edukacyjnych.
3. Uczeń może również uczestniczyć w zajęciach uzupełniająco-wyrównawczych prowadzonych przez pedagoga.
4. Udział ucznia w zajęciach dydaktyczno-wyrównawczych trwa do czasu zlikwidowania opóźnień w uzyskaniu osiągnięć edukacyjnych wynikających z podstawy programowej dla danego etapu edukacyjnego.
5. Za zgodą nauczyciela prowadzącego na zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze w wyjątkowych przypadkach mogą uczęszczać uczniowie, którzy z usprawiedliwionych powodów opuścili część zajęć edukacyjnych.

4. Procedury postępowania w sytuacji, gdy uczeń stał się ofiarą wypadku.

1. Każdy pracownik szkoły, który zaobserwował wypadek, lub któremu zgłoszono wypadek reaguje natychmiast, powiadamiając o zdarzeniu pielęgniarkę szkolną, dyrekcję i pedagoga.
2. Pielęgniarka udziela pierwszej pomocy medycznej, a w przypadku jej nieobecności szkoła wzywa karetkę pogotowia.
3. Pedagog szkolny powiadamia rodziców ofiary wypadku oraz wychowawcę klasy.
4. Rodzice decydują o dalszym leczeniu dziecka.
5. Opiekę nad uczniem podczas udzielania pomocy lekarskiej, ale bez możliwości udzielenia zgody na operację, sprawuje osoba wyznaczona przez dyrekcję.
6. Szkolny inspektor BHP ustala okoliczności wypadku i sporządza protokół powypadkowy.

5. Procedury postępowania wobec ucznia znajdującego się w trudnej sytuacji materialnej.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 stycznia 2003r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach. (Dz. U. z 2003r., Nr 11 poz.114)

1. Wychowawca klasy na podstawie swoich obserwacji zgłasza do pedagoga szkolnego potrzebę pomocy uczniowi.
2. Pedagog analizuje sytuację ucznia na podstawie przeprowadzonych ankiet, wywiadów i rozmów z rodzicami.
3. Pedagog szkolny pomaga rodzicom w uzyskaniu pomocy z MOPS-u lub organizuje pomoc na miarę możliwości szkoły (Dziecko może być zwolnione, z niektórych opłat np. ubezpieczenie)
4. O udzieleniu możliwych form pomocy decyduje zespół wychowawczy na wniosek pedagoga szkoły w porozumieniu z dyrekcją i wychowawcą klasy.

6. Procedury postępowania wobec ucznia biorącego udział w bójce.

Podstawy prawne:

Ustawa z dnia 26 października 1982r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 1982r. Nr 35 poz. 228 z późniejszymi zmianami)

Zarządzenia Nr 15/97 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 1997r. w sprawie form i metod działania policji w zakresie zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości nieletnich.

1. Każdy pracownik szkoły, który zaobserwował bójkę, lub który został poinformowany o bójce, reaguje na nią i powiadamia pielęgniarkę, pedagoga i dyrektora szkoły.
2. Pielęgniarka udziela pierwszej pomocy medycznej ofiarom bójki, a w przypadku jej nieobecności szkoła wzywa karetkę pogotowia.
3. Pedagog szkolny powiadamia o bójce wychowawcę klasy oraz rodziców agresora i ofiary.
4. Opiekę nad uczniem podczas udzielania pomocy medycznej, ale bez możliwości udzielenia zgody na operację sprawuje osoba wyznaczona przez dyrektora szkoły.
5. Decyzję o dalszym leczeniu dziecka podejmują rodzice poszkodowanego.
6. Pedagog szkolny i wychowawcy klas przeprowadzają rozmowy z rodzicami obydwu stron oraz z sprawcą i ofiarą bójki. Z rozmów sporządzają notatkę.
7. Dyrektor szkoły niezwłocznie powiadamia policję. Dalsze czynności prowadzi KPP w Mielcu.

7. Procedura rozpoznawania środowiska ucznia.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 stycznia 2003r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. Nr 11 poz.114)

1. Komunikowanie się jest podstawową cechą systemu rozpoznawania środowiska uczniów.
2. Wymiana informacji na temat poszczególnych uczniów zachodzi między współdziałającymi osobami zatrudnionymi w szkole: dyrektorem szkoły, pedagogiem, nauczycielami, pracownikami biblioteki.
3. Na wniosek dyrektora szkoły informacje uzupełniają osoby zatrudnione poza szkołą, tj.: pracownicy MOPS-u, Komendy Powiatowej Policji, Publicznej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej, kuratorzy sądowi.
4. Na podstawie uzyskanych informacji wychowawca sporządza wykaz uczniów:
 - a. zagrożonych demoralizacją
 - b. trudnych wychowawczo
 - c. z rodzin wielodzietnych
 - d. z rodzin rozbitych, niepełnych
5. W przypadku nagłego wystąpienia problemów ucznia szkoły pedagog szkoły po konsultacji z wychowawcą przeprowadza rozmowę z rodzicami na terenie szkoły w celu ustalenia przyczyn zmiany zachowania ucznia i podjęcia środków zaradczych.
6. W sytuacjach wyjątkowych wychowawca lub pedagog może przeprowadzić wywiad środowiskowy korzystając z asysty funkcjonariusza MOPS-u, kuratora sądowego.
7. W uzasadnionych przypadkach dyrektor wnioskuje o skierowanie spraw uczniów z rodzin zaniedbanych środowiskowo do Sądu – Wydział Rodzinny i Nieletnich.

8. Procedura postępowania wobec ucznia podejrzanego o kradzież.

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 26 października 1982r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 1982r. Nr 35, poz. 228 z późniejszymi zmianami)

1. Każdy pracownik szkoły, który podejrzewa lub którego poinformowano, że uczeń dopuścił się kradzieży, natychmiast reaguje i powiadamia o tym dyrektora szkoły, pedagoga szkolnego oraz wychowawcę klasy.
2. Pracownik szkoły, w obecności innej osoby, np. wychowawcy klasy, pedagoga szkolnego, dyrektora lub innego pracownika szkoły – żąda aby uczeń przekazał mu skradzioną rzecz, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni we własnej odzieży oraz innych przedmiotów budzących podejrzenie co do ich związku z poszukiwaną rzeczą.
3. Pracownik szkoły nie ma prawa samodzielnie wykonywać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia. Może to zrobić tylko policja.

4. Wychowawca klasy lub pedagog szkolny powiadamia rodziców o podejrzeniach i wzywa ich do niezwłocznego stawienia się do szkoły.
5. Jeżeli uczeń wyda skradzioną rzecz dobrowolnie, pedagog szkolny, we współpracy z pracownikiem który zaobserwował lub któremu zgłoszono zdarzenie albo wychowawcą klasy, próbuje ustalić, w jaki sposób i komu uczeń skradł poszukiwaną rzecz i z ustaleń tych sporządza notatkę. A wydaną przez ucznia rzecz przekazuje bezzwłocznie policji.
6. W przypadku, gdy uczeń, pomimo wezwania, odmówi przekazania pracownikowi szkoły skradzionej rzeczy – dyrektor lub pedagog wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia.
7. Jeśli policja znajdzie u ucznia skradzioną rzecz – zabiera ją oraz przejmuje dalsze postępowanie w tej sprawie.

9. Procedura postępowania wobec ucznia przejawiającego zachowania agresywne.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 stycznia 2003r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2003r. Nr 11 poz. 114)

1. Wychowawca klasy powiadamia pedagoga szkolnego oraz rodziców ucznia o jego agresywnym zachowaniu.
2. Pedagog szkolny, wychowawca klasy oraz nauczyciele uczący ucznia wzajemnie wymieniają się informacjami o zaburzeniach w zachowaniu.
3. Pedagog szkolny podejmuje rozmowę z uczniem i jego rodzicami. Fakt ten odnotowuje w swojej dokumentacji.
4. Pedagog i wychowawca wspólnie z rodzicami ustalają plan pracy w celu poprawy zachowania ucznia i zawierają kontrakt, który jest podpisany przez rodziców ucznia i pedagoga szkoły lub wychowawcę.
5. W przypadku braku poprawy w zachowaniu pedagog szkolny w porozumieniu z wychowawcą klasy wzywa rodziców i informuje ich o powtarzających się zaburzeniach zachowania, oraz proponuje rodzicom konsultacje ze specjalistą w celu uzyskania diagnozy.
6. Jeżeli rodzice skorzystali z porad specjalisty i uzyskali dokument stwierdzający diagnozę zaburzeń zachowania – szkoła wypełnia zalecenia zawarte w dokumencie.
7. W przypadku rażących zaniedbań rodziców, lub ich niewydolności wychowawczej pedagog szkolny w porozumieniu a wychowawcą i dyrektorem szkoły kieruje sprawę na policję lub do sądu rodzinnego.

10. Procedura postępowania w przypadku, gdy uczeń jest zdolny.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 stycznia 2003r. w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na indywidualny program i tok nauki oraz organizacji indywidualnego programu i toku nauki. (Dz. U. z 2002r. Nr 3 poz. 28)

1. Nauczyciel przedmiotu lub rodzic (prawny opiekun) pisze wniosek wraz z uzasadnieniem do dyrektora szkoły o indywidualny tok nauki przedmiotu z którego uczeń uzyskuje wybitne wyniki nauczania.
2. Rada pedagogiczna opiniuje wniosek.
3. Poradnia Psychologiczno-pedagogiczna na wniosek rodziców na podstawie przeprowadzonych badań psychologiczno-pedagogicznych wystawia opinię o uczniu ze wskazaniem do indywidualnego toku nauczania przedmiotu.
4. Dyrektor szkoły kieruje wniosek do organu prowadzącego.
5. Organ prowadzący opiniuje wniosek i przyznaje stosowne środki finansowe na prowadzenie indywidualnego toku nauczania z uczniem.
6. Nauczyciel przedmiotu prowadzi z uczniem zajęcia edukacyjne.
7. Uczeń zdaje egzamin klasyfikacyjny w trybie i na zasadach określonych w wewnątrzszkolnym systemie oceniania.

11. Procedura postępowania w przypadku, gdy uczeń ma trudności w nauce.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 stycznia 2003r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach. (Dz. U. z 2003r. Nr 11 poz. 114)

1. Rodzice zgłaszają się na badania do Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej.
2. Nauczyciel języka polskiego wypisuje druk skierowania, jeśli w badaniu pośredniczy szkoła.
3. Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna na podstawie przeprowadzonych badań wystawia opinię o uczniu ze wskazaniem zaleceń zgodnych ze stwierdzonymi dysfunkcjami.
4. Jeżeli rodzic dostarczy szkole opinię lub orzeczenie, są one umieszczane w teczce z dokumentacją Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej.

5. Nauczyciele mają obowiązek zapoznania się z opinią lub orzeczeniem i stosowania zaleceń w nich zawartych.
6. Pedagog szkolny i nauczyciele udzielają pomocy uczniom zgodnie z zaleceniami Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej.

12. Procedura postępowania w przypadku, gdy uczeń jest chory.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 29 stycznia 2003r. w sprawie sposobu i trybu organizowania indywidualnego nauczania dla dzieci i młodzieży. (Dz. U. z 2003r. Nr 23 poz. 193)

1. Lekarz specjalista wystawia dla rodziców diagnozę na piśmie ze wskazaniem nauczania indywidualnego na określony czas.
2. Wychowawca klasy pisze dla rodziców opinię o uczniu.
3. Rodzice piszą wniosek do poradni Psychologiczno-Pedagogicznej dołączają do wniosku opinię lekarską i opinię wychowawcy klasy.
4. Zespół orzekający poradni Psychologiczno – Pedagogicznej wydaje orzeczenie o nauczaniu indywidualnym w domu chorego ucznia.
5. Dyrektor szkoły występuje z wnioskiem do organu prowadzącego o wydanie zgody na nauczanie indywidualne i przyznanie stosownych środków finansowych.
6. Prezydent Wydaje decyzję o przyznaniu nauczania indywidualnego.
7. Wyznaczeni przez dyrektora szkoły nauczyciele realizują program nauczania przedmiotów w domu chorego ucznia.

13. Procedury postępowania w sytuacji nagminnego usprawiedliwiania przez rodziców pojedynczych godzin lekcyjnych

1. Wychowawca klasy systematycznie analizuje frekwencję poszczególnych uczniów na zajęciach lekcyjnych. Nauczyciele uczący w danej klasie postępują podobnie, analizując frekwencję w obrębie nauczanego przez nich przedmiotu.
2. W przypadku, gdy uczeń posiada liczne, jednak usprawiedliwione przez rodziców pojedyncze nieobecności, wychowawca wzywa rodziców i przeprowadza z nimi rozmowę mającą na celu ustalenie przyczyn nieobecności oraz informuje o ewentualnych konsekwencjach. W dzienniku lekcyjnym umieszcza informację o przeprowadzonej rozmowie.
3. Wychowawca umieszcza wpis o usprawiedliwionych nieobecnościach w Karcie informacji o frekwencji ucznia w rubryce „Uwagi wychowawcy”. Nauczyciele informują wychowawcę o nieobecnościach na danym przedmiocie, dokonując jednocześnie wpisu w Karcie informacji w rubryce „Uwagi nauczycieli”.
4. Kartę informacji o frekwencji uczniów w szkole wychowawca składa w sekretariacie szkoły raz w miesiącu, w terminie od pierwszego do siódmego dnia miesiąca.
5. Jeśli, pomimo podejmowanych działań, sytuacja powtarza się nadal pedagog w ramach swoich kompetencji podejmuje dalsze działania.